

Benvinguda a Etsuro Sotoo

Jordi Bonet

Acadèmic de número. jordibonetar@coac.cat

Aquest escultor japonès nascut a Fukuoka, la ciutat de la gran illa japonesa del Sud, el 14 de juny de 1953, es graduà en Belles Arts a la Universitat de Kyoto el 1977. Atret per Europa anà a Barcelona i s'oferí a "picar pedra" al taller de picapedrers del Temple Expiatori de la Sagrada Família.

D'estudiant ja executà diverses obres en matèries diferents: granit, ferro, fusta o formigó.

El 1978 presentà les maquetes de les fruites dels finestrals de les façanes laterals amb l'escut dels artesans, i així el 1980 se li confià completar els pinacles que coronen l'escala, llavors incompleta, de la Passió i les escultures de fruites del finestral, tot fent de professor de la primera escola taller el 1981.

Entre 1982 i 1983 realitzà la restauració del portal del Roser, malmès pels revolucionaris a l'inici de la Guerra Civil. Fou determinant l'execució de l'àngel arpista al que seguí el del fagot a la façana del Naixement a partir dels fragments dels models de guix semi-destruïts.

Seguiren els dels àngels músics, de la viola, de la guitarra i la dolçaina, i amb la visita dels hereus de l'emperador japonès al temple de la Sagrada Família, rebé l'encàrrec al Japó de l'escultura *Naixement*, al Museu de Matsuzaki el 1985, així com de la titulada el *Nen que s'aixeca* per a l'Institut de Fukuoka.

A partir de 1990 aniria completant l'escultura de la façana del Naixement on realitzà el *Pel·là i els seus pollets*, les escultures dels fruits dels finestrals amb l'escultura *Pinyes*, i els mosaics venecians als terminals dels finestrals; i al Japó el *Pati dels cinc elements*, a l'Institut de Fukuoka (1997).

A destacar la seva important contribució a l'intercanvi cultural Fukuoka-Catalunya el 1998 i les escultures dels infants cantaires, amb les quals quedava pràcticament llesta l'escultura de la façana del Naixement l'any 2000, a més de ser premiat el projecte presentat de les portes d'aquesta façana.

Continuà la seva tasca amb les gàrgoles dels evangelistes, Sant Joan (2001), Sant Mateu (2002) i últimament les dels Sants Marc i Lluc, mentre obrava el monument de *l'Àngel Puntaire* a Arenys de Munt (2003), el de Luis Vuiton pel 150 aniversari a Barberà del Vallès i els terminals dels símbols eucarístics del pa i del vi de l'Eucaristia a la Sagrada Família.

La integració d'Etsuro Sotoo al món català de l'art, amb la singularitat d'aportar-hi la sensibilitat nipona, cal considerar-la molt interessant, i actualment n'esperem el que la seva personalitat artística pugui oferir-nos en l'execució de les portes de bronze que manquen a la façana del Naixement.

S'han publicat un quants llibres dedicats a la seva obra, tan al seu país d'origen com al d'adopció, Catalunya, amb els seus articles i conferències, a part dels premis que ha guanyat darrerament: premis de cultura de Fukuoka, del Ministeri Exterior del Japó; l'internacional de Cultura Cattorica; i

finalment tota una colla de conferències–invitacions, que acosten la bona acollida a l’obra gaudiniana que, actualment i malgrat la gran distància geogràfica que ens separa, n’és mostra molt positiva de com pobles ben diferents vibren i s’estimen a través de l’art i de l’esperit.

20 de març de 2013